Noes.

1	Mr. K. Ayyappan	10	Mr. T. Narayana Menon
2	,, George Chakyamuri	11	,, P. Nilakanta Menon
3	,, Joseph Pettah	12	Dr. D. Raghavendra Rao
4	,, U. Kandar Menon	13	Mr. M. K. Raman
5	,, K. P. Kannan Nayar	14	,, P. Raman Menon
6	,, T. K. Nayar	15	Rama Varmha Tampuran
7	,, K. Krishna Pisharodi	16	Mr. K. P. Vallon
8	,, C. J. Mathew	17	,, P. V. Raphael
9	,, I. N. Menon		

3. House-building Scheme for the Poor.

Mr. K. Ayyappan.—"This Council recommends to the Government to undertake house-building scheme, got prepared by a town-planning expert, to provide neat dwelling houses to the poor, who now live in the shabby insanitary huts in the towns of the State."

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള പട്ടണസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി ഒരു സർവ്വെ നടത്തിയതായിട്ട് ഇതുവരെ ഒരു കണക്കുള്ളതിലെ സാധുക്കളുടെ രേഖയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു ശരിയായ കണക്കുവെച്ചുകൊണ്ട്. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല.

ഈ വിഭാഗത്തിനു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നു എറണാകുളം പട്ടണത്തിലെ ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ ഒരു സാമ്പത്തിക സർവ്വെ നടത്തുവാനായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ഒരു റിപ്പോർട്ട് കോളേജ് മാഗസിനിൽ പബ്ലിഷ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ചില രേഖകളും സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽനിന്നുള്ള സാമാന്യ ജ്ഞാനവുംവെച്ചുകൊണ്ട് നോക്കിയാൽ നമ്മുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ സാധുക്കൾ പാർക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും വീടുകളും എല്ലാം വളരെ വൃത്തികേടായും ആരോഗ്യഹാനികരങ്ങളായും വേണ്ടിടത്തോളം സ്ഥലസൌകര്യമില്ലാത്തവിധത്തിലും ആണ് ഇരിയ്ക്കുന്നതെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മട്ടാഞ്ചേരി പട്ടണത്തിന്റെ വൃത്തികേടിനെപ്പറ്റി ഒരു വിദേശൻ എഴുതീട്ടുള്ള പുസ്തകത്തിൽ കൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും വൃത്തികെട്ട പട്ടണം വേറെയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. മട്ടാഞ്ചേരി പട്ടണം വളരെ വൃത്തികെട്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിയ്ക്കുന്ന സാധുക്കളുടെ സ്ഥലങ്ങൾ വളരെ കേമമാണെന്നു് ആരും വിചാരിക്കേണ്ടാ. ഈ അനാരോഗ്യകരമായ സ്ഥിതിയിൽ വീടിനു വേണ്ടിടത്തോളം സ്ഥലമില്ലാതെ ഇങ്ങിനെ പാവങ്ങൾ താമസിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് വരുന്ന ദോഷങ്ങൾ അവരെ മാത്രം സംബന്ധിയ്ക്കുന്നതല്ല. പൊതുവെ എല്ലാവരെയും സംബന്ധിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഇൻഡ്യയിലുള്ള ശിശു മരണം മറ്റു രാജ്യങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതലാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യി കാണുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണം പട്ടണങ്ങളിൽ സാധുക്കൾക്ക് താമസിയ്ക്കുവാൻ ഗൃഹസൌകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെയാണെന്ന് കണക്കുകൊണ്ട് തെളിയുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ രോഗമരണങ്ങൾ മാത്രമല്ല, വേണ്ടിടത്തോളം വെളിച്ചവും വായുവും ലഭിയ്ക്കാത്തതായ വൃത്തികെട്ട വീടുകളിൽ പാർത്താൽ ക്ഷയം മുതലായ രോഗങ്ങൾ എളുപ്പം പിടിപെടുന്നതാണ". ക്ഷയംമൂലം ഇൻഡ്യയിലുള്ള മരണം വളരെ ഭയങ്കരമാണ്. ഡാക്ടർ മുത്തുഎന്ന ക്ഷയരോഗവിദഗ്ദ്ധൻ ഇൻഡ്യയിലെ ക്ഷയരോഗകാരണത്തിനു പ്രധാനമായി പറയുന്നത് ഇവിടെയുള്ള പട്ടണങ്ങളിലെയും ഫാക്ടറികൾക്കടുത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേയും താമസക്കാരായ സാധുക്കളുടെ ഗൃഹസൌകര്യത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടാണെന്നാണ് ഫാക്ടറികൾക്കടുത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിയ്ക്കുന്ന സാധുക്കളുടെ ആരോഗ്യത്തിനു മാത്രമല്ല ഇതു ഹാനിചെയ്യുന്നത്. സന്മാർഗ്ഗത്തിനുംകൂടി ഇതു ഹാനിയെ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നാണ് വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം. പട്ടണങ്ങളിൽ വന്ന താമസിയ്ക്കുണ്ടെന്ന ആളുകൾക്ക് അവരുടെ കുടുംബത്തോടുകൂടി വന്നുതാമസിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ പട്ടണത്തിൽ വേലയ്ക്കായി വന്നു താമസിയ്ക്കുന്ന അധികമാളുകളും അവരുടെ കുടുംബത്തെ വിട്ടിട്ടാണ് അവിടെവന്നു താമസിച്ചുവരുന്നത്. അങ്ങിനെ പട്ടണത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ കുറവായും പുരുഷന്മാരുടെ സംഖ്യ ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചും വരുമ്പോൾ എന്താണ് ആ പട്ടണത്തിലുണ്ടാകാവുന്ന പ്രധാന ദോഷമെന്ന് ആർക്കും അറിയാൻ കഴിയും. ഈ ദോഷം നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഇപ്പോൾ വന്നിട്ടില്ലായിരിയ്ക്കാം. ഹാർബർ വരുമ്പോൾ അതു ഇവിടെയും വരും. ഇങ്ങിനെ വരാവുന്ന ദോഷങ്ങളും മുമ്പേകൂട്ടിതന്നെ തടയാൻ നമുക്കു സാധിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഇക്കൊയ്ത്തിൽ സാധാരണജനങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത് സാധുക്കൾ എങ്ങിനെയെങ്കിലും കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണ്. വളരെ കേമമായിട്ട് ഒരു വീടു കെട്ടി അതിനുചുറും മതിലുകെട്ടി അതിനകത്തു പാർത്താൽ രോഗബീജങ്ങളെ തടുക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു ഒരു ധനികൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നു. പട്ടണത്തിൽ താമസിയ്ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ആരോഗ്യകരമായ സ്ഥിതിവരണമെങ്കിൽ പട്ടണം മുഴുവൻ ശുചിയായിരിയ്ക്കണം. ജനങ്ങൾ ആരോഗ്യവാന്മാരായിരിക്കണം. പാവങ്ങളുടെ വീടുകൾ നന്നാക്കേണ്ടതു ധനികന്മാർ ഒരു ധർമ്മകാര്യമായി കരുതേണ്ടിസ്വാർത്ഥത്തിനുതന്നെ അതു ആവശ്യമാണ്. ധനികൻ താമസിയ്ക്കുന്ന വീടിനു മുറുപാടുമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ആരോഗ്യകരങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ അവർ എത്ര വൃത്തിയായിട്ടു താമസിച്ചാലും മുറുപാടുമുള്ള അനാരോഗ്യത്തിന്റെയും വൃത്തികേടിന്റെയും ദോഷം അവനേയും ബാധിയ്ക്കും. ഒരു പട്ടണത്തിൽ താമസിയ്ക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന എല്ലാപേക്ഷം ആരോഗ്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും സുഖത്തിനും ആവശ്യമായ ഒരു പ്രമേയമായതുകൊണ്ട് ഇതിനെ ഈ സഭ സ്വീകരിയ്ക്കുമെന്നതന്നെ ഞാൻ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു. പക്ഷേ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഇതിനൊരു എതിരു പറയാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു പണമില്ല എന്നായിരിക്കും. ഇതു പെട്ടെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു് ചെയ്യണമെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എത്ര കൊല്ലംകൊണ്ടു് ചെയ്യുതീർന്നാലും വേണ്ടില്ല, ഒരു സ്കീം സ്വീകരിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചു തുടങ്ങണമെന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു. ഇതിനു ചിലവാകുന്ന പണം ഗവമ്മെണ്ടിന്നു് പിന്നീടു തിരിച്ചു കിട്ടുന്നതുമാണു്. ഞാൻ അതിന്റെ ഡീറ്റെയിൽസ് ഒന്നും ഇപ്പോൾ പറയുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു ടെവൺ പ്ലാനിങ്ങു് ബില്ലു് നിയമസഭയിൽ ഗവമ്മേണ്ടു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നു മട്ടാഞ്ചേരി പട്ടണത്തെ പരിഷ്കരിക്കണമെങ്കിൽ അതു് ആകപ്പാടെ തട്ടിപ്പൊളിച്ചു് പുതിയ ഒരു പട്ടണം പണിയിയ്ക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു് അനാവശ്യമായവിധത്തിൽ പട്ടണങ്ങൾ വളരുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടു് അനുവദിയ്ക്കരുതു്. അതിലൊക്കെ ഒരു പ്ലാൻ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കണം. മിക്കപട്ടണങ്ങളിലും വൃത്തിയായി വീടുകളെ വച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുവാനും, സൗകര്യമായി ആളുകൾക്കു് താമസിയ്ക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഗൃഹങ്ങൾ മാത്രം പണിയിയ്ക്കുവാനും ഉള്ള കാര്യത്തിൽ വേണ്ടിടത്തോളമുള്ള കരുതലുകൾ ഗവമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും ചെയ്യണം. ഇപ്പോൾ ചെയ്യാൻകഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ ഇപ്പോൾതന്നെ ചെയ്യണം. എന്നാൽ എന്റെ ഈ നിശ്ചയം നാളെത്തന്നെ നടപ്പിലാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതല്ല. നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു ഇരുപതുവർഷം പദ്ധതിയോ, നൂറു വർഷം പദ്ധതിയോ എടുത്തെങ്കിലും ഇതു് നടപ്പിലാക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്. ഈ പ്രമേയത്തെ ആരും എതിർക്കാനുണ്ടായിരിയ്ക്കയില്ലെന്നു് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഇതിനെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—I second the resolution.

മിസ്റ്റർ എ. ഈച്ചരമേനോൻ.—ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു. എനിയ്ക്കു് ഈ പട്ടണത്തിലുള്ള പാവങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പണം ചിലവിടുന്നതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു ആവലാതിയും ഇല്ല. ഉൾനാടുകളിൽ ഉള്ള സാധുക്കൾ വേലചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന പണം ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും പിഴിഞ്ഞെടുത്തു അവർക്കു് യാതൊരുവിധത്തിലും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി കൊടുക്കാതെ പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രം ചിലവു ചെയ്യുന്നതു് ന്യായമല്ലെന്നുമാത്രമാണു് എനിയ്ക്കു പറവാനുള്ളതു്. പട്ടണത്തിൽ താമസിയ്ക്കുന്നവർക്കും ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിയ്ക്കുന്നവർക്കും ഒരുപോലെ ഫലപ്രദമായ ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കു് മാത്രമേ ആ പണം ചിലവു ചെയ്യാവു. പട്ടണത്തിൽ ചിലവു് ചെയ്യേ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ടെന്നതിനു് പട്ടണപ്പുറിരുവിൽ നിന്നുതന്നെ ചിലവാക്കേണ്ടതാണ്. പ്രമേയത്തിൽ പറയുന്നപോലെയുള്ള സാധുക്കൾക്കു ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലുമുണ്ടു്. പട്ടണത്തിൽ ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നപോലെയുള്ള സഹായങ്ങളും ഗ്രാമീണ ജനങ്ങൾക്കും ചെയ്യുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്.

Mr. Joseph Pettah.—On a point of information. May I know, Sir, when I am to move my amendment?

Deputy President.—You may move your amendment, Pettah.

Mr. Joseph Pettah.—Mr. President Sir. I beg to move the following amendment to the resolution just now introduced before this House. The amendment is "After the words 'to undertake' in the first line, insert the words 'through Co-operative Societies organized for the purpose'".

So, the resolution as amended runs thus:—"This Council recommends to the Government to undertake, through Co-operative Societies organized for the purpose, a house-building scheme got prepared by a town-planning expert, to provide neat dwelling houses to the poor, who now live in the shabby insanitary huts in the towns of the State".

Sir, my purpose in moving the amendment is to give the resolution a more practical shape. Nobody in these days would question the great importance of supplying housing accommodation to the poor people of a country, starting with the people living in towns. The contagion in towns would be spreading to the country as well. So unless the towns, which may be regarded as the circulation centres of a whole country, are kept pure, the whole contagion, I may assure, will spread to the villages as well. Therefore, the scheme might begin with towns and might gradually spread to the villages, if there is need. So, nobody would ever object to a house-building scheme being undertaken. It is absolutely necessary even for the moral welfare of the people at large. The insanitary conditions would be a standing menace not merely to the physical health of the community, but even to its moral welfare. Therefore, I think nobody would object to a house-building scheme being undertaken even by the Government or through a Government agency. In fact, money spent on housing schemes would be money spent productively also, from an economic point of view, because an improvement in the physical condition of the people would make them more efficient producers of wealth. Thus, even with reference to the production of material wealth, a house-building scheme is considered to be a very acceptable thing by modern Governments. Writers on public finance would say that a tax on houses is a very objectionable tax for the reason that it would restrict the housing accommodation in a town, thereby causing such injurious ultimate consequences first on the physique of the people and indirectly on their productive efficiency. Conversely

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

therefore they would argue that any subsidy, any bounty, given to house-building, would be money spent in the right direction, even from an economic point of view. If this scheme is undertaken through the agency of co-operative societies it would be more convenient to the Government and also to the people concerned. In Madras they have got a few co-operative societies working vigorously in this line. They have already built a few houses and they have under contemplation the construction of many more. In Bombay also, there are certain co-operative societies working in this direction. Even in South Canara, in Mangalore and other places, there are house building societies. In fact, the practice has become more and more prevalent in India. I do not want to elaborate on the advantages of the scheme on a co-operative basis, because I hope even the Mover of the resolution will be willing to accept the amendment. The only thing I would bring to the notice of this House is that among the various lines along which co-operative principles can be worked successfully, this is one of the best—one of the most practicable and the most successful, if judged from actual experience. Therefore, in order to give this resolution a more practical shape, I have ventured to place this amendment before this House.

Mr. K. Ayyappan.—I have no objection to accept the amendment.

Deputy President.—That is not the procedure. This has to be seconded.

Mr. P. Krishna Menon.—I second it. I second this amendment more upon the value of the principle underlying the resolution, as well as the amendment. With regard to the reasons for accepting a policy of house-building, specially for the benefit of the poor, there can be no two opinions in the matter. We have got examples of different towns where house-building schemes have been brought into force and if my memory does not play false, one such scheme was brought into practice somewhere in Madras and I understand they are working beautifully there. At least one member of that society told me in person that to put this scheme in a nut shell, it is the same thing as saying 'with few years' rent the house becomes his own'. That is the result. I am not going to trouble the House with other arguments in this connection except quoting a concrete example which I believe is known to most of the Hon'ble Members here. I refer to the Valan settlement at Thoosam. These people began to occupy small huts at Thoosam about 20 years ago and though an attempt was made that house construction should be regulated and the place made a sort of model village,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I am sorry to say it has not succeeded. Not only that it has not succeeded, but it has proved to be a source of danger to the whole town, as it were, because of the insanitary condition of these huts. If my information is correct there are 140 huts practically located pell-mell without any idea of ventilation, or other sanitary arrangements, so far as that particular settlement is concerned. Though an attempt was made to build several huts into small groups of 3 or 5, the attempt has not fructified and the whole settlement seems to be on the eve of being shifted from that place. Anyhow it is a standing example which will illustrate the necessity of a regulated and controlled development of any area in any town. I do not know whether the attention of the Rural Re-construction Committee has been directed to this part of rural construction.

Dr. A. R. Menon.—Have they done anything?

Mr. P. Krishna Menon.—I don't know. Though it cannot be accomplished in a short time, as my Hon'ble friend suggested, it may take years before the benefit of such a scheme can be brought home to the whole State or to the whole poor of the State. Therefore, I think some sort of attempt is highly necessary on the part of the Government. I said 'on principle' because the resolution as it stands, I don't think is practically workable unless there is some regulation or law entitling the co-operative societies to be formed on these lines and authorised also to undertake such schemes. So far as I know, I don't think it is possible without a regulation. My Hon'ble friend has referred to the Town Planning Bill in Travancore and I think some such provision or Bill may become necessary here also, before we launch upon such a scheme. Of course, it is not difficult if the Government is so minded to introduce such a Bill and when the Bill is passed on these lines, certainly there will be co-operative societies or other agencies springing up and the scheme can be completed, though not, within a short time, at least within a reasonable length of time. With these remarks, I support the resolution.

Dr. D. Raghavendra Rao.—The resolution as it stands is really a commendable one, but its scope seems to be limited to the towns only. It is not known what exactly the definition of the word "town" would be for the purpose of this resolution. If one will have a wider view and pass through the low-lying tracts of land, mostly agricultural, situated on the south-western corner of the State and surrounded on all sides by backwater, I mean the Cochin-Kanayannur Taluk, it can be seen that most of the people live in huts with basements hardly above one foot from the level of the ground. During most part of the year the floor

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is damp, as well as dirty. I would suggest constructions of basements in laterite with impervious floor with a damp-proof course so that those living in those huts may not be subjected to rheumatism, muscular diseases, etc., which are commonly prevalent in these parts. The cost of such basements eighteen feet by sixteen feet would come up to Rs. 150 each, inclusive of a small space intended for cooking purposes. The superstructure can be of a semi-permanent structure giving scope for plenty of light and ventilation.

Having said thus far on the merits of the scheme, I am compelled to bring forward the other aspect of the picture which is more important, the financial commitment involved in the scheme. It would be much better to organise a co-operative building-society managed on a philanthropic basis to which Government might lend a couple of lakhs of rupees at a moderately low rate of interest.

The society should also try to raise a capital in the shape of debenture bonds carrying a low rate of interest and start construction of these small tenements. The individual huts should be handed over to the poor on a small rental basis which if paid regularly would enable him to have his hut as his own in a few years' time. This will teach thrift in the poor, might wean him from the evil habit of drunkenness and drift and would save him and his children from many sickness brought on by living in insanitary low damp houses as at present.

But at the same time, it will have another aspect of development, that is, the engineering side of it. In western countries, County Councils have their own building-societies which have a series of contractors, series of engineers, series of architects wherein money is invested by well-to-do people at a low rate of interest and debenture bonds carrying a very low rate of interest are also issued. The houses that are constructed are very cheap and there will not be much loss to the co-operative society. At the same time these houses are let to the poor people at very low receipt. If rents are paid regularly the houses become their own property. So they are in a position to pay within a few years the cost of the house and after a few years the house becomes their own. The Engineers and the contractors find employment for themselves in this business. In Madras, I understand, this is carried on by co-operative societies. But to expect everything at the hands of the Government will not be a feasible one. I think a few philanthropic men must join together to form a society and if they do so, I dare say the Government will consider the matter very favourably and try to do something in the very near future.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. V. K. Aravindaksha Menon.—Sir, the problem of the housing of the poor first attracted attention in the civilised countries about 70 years ago. This coincided with the phenomenal growth of industrial development, for which this century and the latter half of the 19th century was greatly responsible. The age of mechanical power had dawned and with it the militant individualism of the artisans, and mechanicians declined. Large corporations came into being and started operating in definite areas which were favourable to the particular industries. These areas became towns which had then to house the large number of workmen who were required for the several operations. The population once employed in farms were attracted towards the cities on account of the high wages made possible by the mechanisation of labour. Not only that, the improved method of sales and transportation facilities ensured dependable and steady employment for the workers. This caused overcrowding in these towns.

This overcrowding in cities therefore assumed the proportion of a national problem in many European cities and measures were sought for relief. But it must be particularly noted, that this problem was never looked upon so much as one to merely provide dwelling places for the workers, as for changing the poor, and unhealthy housing conditions then obtained in these cities. I mean to say, the problem was essentially one of public health and not the mere supply of houses to those who needed them. It was a question also of improving existing houses which were unsatisfactory from a hygienic point of view. Our knowledge of hygiene even at present, is far from perfect. And the Regulations on heights of floors and sizes of rooms, disposition of windows, orientation of buildings which we recognise as satisfactory now might be considered imperfect or condemned altogether in about twenty or thirty years. There are now many old historic houses in Europe and in Cochin where sovereigns ruled and held their court, which are no better in point of health, ventilation and sanitation than the huts of the poorest of common labourers. I think it was in the last meeting of the Council that the Director of Public Instruction in answer to a question furnished certain figures on the ailments of school-going children in the various schools. I hope the Members may have been surprised at the alarming percentage of children with defective vision in the Palace Girls' School at Trippunittura. But it is not a surprise to me that this is so, having known the bad and ill-ventilated and ill-lit rooms of the palaces in which they reside. And yet these palaces when they were first con-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

structed were the residences of our Maharajas when they were ruling the land. Similarly the Palaces of Cranganur, Chazhur, Elankunnapuzha, Paliam and the illoms of our influential Nambudiri aristocrats are defective in point of hygiene and sanitation, much more defective than the common run of the poor man's huts in the State. You see, Sir, therefore that judged from a purely scientific point of view, it is not only the poor workers who were affected by bad housing conditions, but also the Peers of the land.

Not only here, but in European countries also this was the case. Why, it is within living memory that a Committee sat in Chicago to investigate the remedies for the prevention of deaths from pneumonia and formed the conclusion that it was caused by bathing in winter. And the United States Government promptly passed an Act making, it penal for people to bathe during winter. It must be remembered however, that the Chinese had discovered this remedy thousands of years ago.

Then again, it was comparatively recently that the City Council of New York started a campaign against the over-crowding of Hotels and lodging-houses and passed a Law prohibiting more than 4 people to sleep on a cot !

You see, therefore, Sir, that judged from a purely scientific point of view it is not only the poor workers who were affected by bad housing conditions, but also the peers of the land. And also in the face of these rapidly changing whims of science, we must be prepared to scrap the buildings we are now constructing, a few years hence. Of course, I beg that you will not misunderstand me as one who does not appreciate that poor people are more in need of help than the rich and that we ought to help them in this particular according to the best lights we know. But from a purely hygienic point of view both the rich and poor need help. In the one case it is due to ignorance, but in the other it is that plus poverty.

To the common workers, the building of a House, is a very difficult proposition;—first of all, the high initial cost of building a house. They could seldom amass enough wealth as to build one. Those of us who are supposed to be better situated in the world who have seriously thought of constructing a house, should have felt it.

Then the permanent and unmovable nature of the construction is another deterrent to the building of houses and a good deal of uncertainty exists in regard to the place of employment of the workers. It may therefore be unwise for labourers to spend big amounts for the construction of houses.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

A still another factor which impedes the construction of houses, is the age-long custom of hiring houses, for rent. There is a feeling in the minds of every one that it is possible to hire a house for rent at any place and generally they are successful. They cannot, however, choose but they are trained to take houses for granted.

There is now the point of view of the landlord who as a business man, builds a number of houses for the express object of letting them to tenants. Here again there are troubles. First of all, the high initial cost and the low rent which people could afford to pay for buildings intended for domestic purposes. Especially so is the case in India where labour is so cheap. As an investment, building for domestic purposes is very poor as the landlord cannot expect to get sufficient rent to realise his interest and capital within a reasonable number of years, say 25 or 30.

You see, Sir, therefore how it is impracticable for the labourer himself or for the speculator or investor to supply the demand of houses in any community. This question was tackled in England by a method embodied in the Housing Act of 1919—about 13 years ago—which imposed on the local authorities the duty of preparing housing schemes for their areas for the working classes. The local authorities were asked to make a survey and report the result to the Government Board which later became the Ministry of Health. And to meet the annual loss, that is, the difference between the net revenue from rents and the out-goings for interests depreciation, etc. Government undertook to advance the necessary sum. This was found to be impracticable to work in two years' time due to financial strain. This led to a chance of policy. The expansion of housing scheme was checked and in 1921 the scheme was modified by a decision to limit the number of houses to be constructed. Then this scheme had to be terminated practically, but another scheme was introduced. And this was the removal of slums and uninhabited areas in the towns. Extensive enactments had to be made requiring the land owners to improve their lands, drain the marshes, etc., and in default the local authority could enter upon the lands and improve it themselves after paying compensation only for improvements and buildings standing on them. Ever after many schemes were put forward and many legislative enactments were resorted to, but it must be said that all of them were so very costly that they in some stage or other had to be virtually abandoned.

But it must be appreciated that living conditions in the eastern countries are so very much more difficult than those in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

India. The rigours of the climate with Mercury dancing near the Zero mark are not present here. The responsibilities on our Government are therefore far less than those devolving on the Governments of Europe. As I have already told to you the present housing condition of the poor in Cochin are not in any way very much more unsatisfactory than those of similar classes of people in the west, from the point of vew of fresh air and hygiene. Of course attention is necessary in the matter of drainage and water supply which my department and that of my friend the Chief Medical and Sanitary Officer are attempting to do so enthusiastically. And I think that if we drain the marshes in the towns and make the land fit to be built upon the Government would have done all that is necessary in this direction. Water supply has also to be extended. But I think it would be unwise for the Government to launch on any large scheme of actual house construction which will surely involve a great deal of expenditure at the present moment?

Mr. K. Ayyappan.—May I know from the Hon'ble Member when will Science be expected to be perfect.

Mr. V. K. Aravindaksha Menon.—I must admit that it is a difficult question to answer.

Mr. K. Ayyappan.—When can we undertake such a scheme in your opinion ?

Mr. V. K. Aravindaksha Menon.—The Government are in perfect sympathy with the scheme. But we may not be able to take it up in the near future—probably never. The financial strain will be so very much that it may be impossible for the Government to do house construction for the poor and we may have to stop before we actually start. Even in Europe where conditions are much worse than in India the Governments were not able to do anything systematically in this direction.

Mr. Joseph Pettah.—May I know the Government position with regard to the resolution as amended ?

Rao Sahib Mr. T. V. Kasturi Ranga Ayyar.—I am really glad that such a vital question affecting the health of His Highness' subjects has received the attention of the Hon'ble Members and I am also very glad to note that the Hon'ble the Mover has become a practical politician. He says that he does not want the Government to do anything all on a sudden.

Mr. K. Ayyappan.—Were I not so?

Rao Sahib Mr. T. V. Kasturi Ranga Ayyar.—He has now become a practical politician. He does not expect the Government to do anything by to-morrow morning. He wants that the question may be seriously considered by the Govern-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ment and to see that something is done towards improving the housing of the poor, as well as of the rich of the town, as well as of the rural areas. It is all very good. It is also the function of the Government and we do sympathise.

Then two of my Hon'ble colleagues have in a more detailed manner explained their experience and knowledge of the conditions existing in western countries—in Europe and America—with their practical knowledge of men and things.

The first thing that is necessary, as the Hon'ble Member for Vadakkancheri remarked, and he has been enthusiastic over it, is that we should have a Town Planning Act or Regulation before we actually commence the work of house construction. That is the first thing to be done.

I think again that we are coming to practical politics. The first step to be taken is to have an Act. Then it is very good to have it done with Co-operative societies. We have to organise Co-operative Building-Societies for the purpose. I hope that the Hon'ble Member for Adoor who is an expert and enthusiast in matters co-operative will see that Co-operative Building-Societies are organised and move the Government on what kind of help those societies require and suggest how to finance them. All these things will have to be considered from a very practical and business like point of view and not merely in an academic manner. If these things are done, the Government have no doubt that it will go to the benefit of the people. That is all that they can do. This is the position of the Government.

Mr. K. G. Nayar.—Sir, we are still groping in the dark even after hearing the Hon'ble the Leader of the House with regard to the position of the Government. The Hon'ble Member has explained the position of the Government to this House that they will be doing what is expected of them and that they are prepared to do. But what exactly regarding this resolution that is before this House, that the Government propose to do, the Hon'ble Member has not definitely explained at least to my mind.

Rao Sahib Mr. T. V. Kasturi Ranga Ayyar.—Sympathise.

Mr. K. G. Nayar.—I quite well realise that a word of sympathy has been given by the Hon'ble Member by saying that the Government sympathise with the resolution. That is not exactly what we, on this floor of the House, request the Government to do. Far from expressing a word of sympathy on the part of the Government, we want the Government to translate their sympathy into practical action. Is the Government prepared to translate that sympathy into practical action by taking

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

any initiative in a particular small town? We do not expect the Government to launch on a house-building scheme all on a sudden for the benefit of all the poor in the country, from right up to this place down to the farthest corner of the State. It is not a practical scheme and we members are not pressing that scheme for the attention of the Government. We only want to bring it to the consideration of the Government, now that the present state of the depressed and the poor people in the State is such that it calls for emergent action on the part of the Government, to relieve them of the suffering not only in the interests of the poor, but also in the interests of the rich who are inhabiting the places around them and also for the interest and existence of the Government itself. That is our position.

To cite a practical example, the Hon'ble Member for Medicine will now realise that his attention is very often directed towards Trichur, where we understand small-pox is raging to a very great extent. And even supposing that the Government launch a scheme of town-planning—which I do not see they could have done in the early days—the aim ought to be to get as many sanitary houses as possible in the manner in which this resolution wants the Government to acknowledge and then certainly that will be a good remedy for the so called epidemic diseases that are raging in the State now. While supporting this resolution, I think there are practical difficulties standing in the way of Government from achieving the object which we want to achieve. Yet the Government will be pleased to accept the principles underlying the resolution and start the house-building construction in a small area, so that it may be of some educative value to the other towns and then you can call upon some Societies or philanthropic gentlemen, who may form themselves into Societies and you can say, "look here, We Government have started the initiative process and you people have got to carry it on further". Rather than that, to ask some of the people in the State to take to philanthropy and to begin philanthropic functions in such directions as these, will be, I submit, putting the cart before the horse. I will therefore urge, while supporting this resolution, that the Government ought to do more than sympathise with the words contained in the resolution and express sympathy on the floor of this House, by translating their sympathy into practical action by taking some steps or other for the immediate benefit of the people, at least wherever it is possible and when funds permit. (*Hear, hear.*)

Dr. A. R. Menon.—Sir, reference has been made to us by the Government in connection with this subject asking for our remarks about it. I do not think I have offered sympathetic

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

reply in favour of this resolution, knowing perfectly well the great difficulties that would stand in the way of accepting this resolution without proper and due consideration. While nobody question the necessity of doing something to get rid of foul houses in certain localities of the town which as the Hon'ble Members here observed rightly, happened to be breeding all infectious diseases in crowded towns and while nobody question the urgent necessity of doing something, it will be the duty of the Government, it will be the duty of those whose opinions have been invited by the Government to point out also the great difficulties that would stand in the way, if this work is undertaken lightly. Now my friend who spoke just now said that the Government might select a certain area and introduce this system of house-construction and then ask the people to supplement this and to come forward, and give a little help to them.

If you give an amount of money say, 2 lakhs or 3 lakhs, to be returned in 20 instalments in 20 years, and if you make the Municipality responsible you must have a responsible person to receive the money to recover the money from the party and refund to the Government, that will be something doing on the lines of practical politics. Government cannot give money to any one. If they do so they will find it very difficult to recover the money. We ourselves have found it so in respect of some walls. If any Municipality is willing to come forward to receive money from the Government as loans to be repaid within 20 years, then I think, the Government can safely advance a loan to such a Municipality to be distributed among the poor people for house construction or wall construction as the case may be,—always remembering that the Municipality will be responsible for the refund. That is the main thing. It so happens that the Municipality will be able to recover money much more easily than the Government at least in the Towns. And whatever may be the influence of the societies in the rural areas, I do not think that the society has got much hold in the urban area. I may be mistaken. But I think they are more powerful in the rural areas. You may entrust this work so far as the rural parts are concerned, but if you want anything to be done as a practical measure within 25 years, it is no good of speaking societies and I have been hearing the society business for so many years without doing any work.—If you want anything to be done as a practical measure you must hand over the amount to the Municipality and they must be made responsible to refund the money to the Government. I believe you can do this, if you have got the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

funds. I do not know whether you have the funds. If you have got funds to give loans to the Municipality, it is a very good and practical measure. We have succeeded except in one or two cases, to recover the money and the money has been paid back to the Government. That is the only way by which you can do something.

This is not the only Government which face with this difficulty. Almost every Government everywhere, are placed in the same difficulty and nobody has been able to solve this difficulty, because in every town, no matter how big the city is, you have an East-End, a slum land and you have got most filthy and foul dwelling places. If that be so, however much we may regret, it seems to me that it is an appendage to civilisation and an inevitable feature of all the town life in almost all parts of the world. But that is no reason why we should not make an attempt to ameliorate the wretched condition of the slum dwellers and the one method I suggested, so far as urban area is concerned, may be considered by the Government, if they have got the funds. Funds are everything, and there is no use of considering humanity and sympathy, if there are no funds.

Mr. I. N. Menon.—Mr. President Sir, I wish to say just a word, because I was incidentally connected with the department of Government, which was expending some amount in this direction, but not for town planning, but rather for house-building for the poor, I mean the Department of the uplift of the Depressed Classes. The sum total of the activity of this depatment was more or less in founding colonies where the poor were given housing accommodation and certain facilities for agriculture. I wish to say a word, because the Hon'ble Member for Nemmara said that the position of the Government was not clear. And all that I wish to say is that the attitude of the Government would be clear, if we look at this department. The Government do realise that some system of housing is necessary for the poor. The only question is whether the activities of that department could be made to comprehend the needs also of the urban areas. But I do not find it possible to utilise the amount at the disposal of that department for any expensive scheme. As the Hon'ble Member for Cheruthuruthi said, it is all a question of funds. It is very difficult to stretch funds at the disposal of the Uplift Department for this additional requirements. Again Sir, is this request the most urgent need of the poor at the moment? I am not saying that the poor do not require houses. But is that the most urgent requirement of the poor? It seems to me that unless and until we have a system of poor relief, th

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

things cannot be worked out except very sporadically. So that would mean additional expenditure. And as pointed out by the Member for Trichur..... ...

Deputy President.—No, not for Trichur, but for Cheruthuruthi.

Mr. I. N. Menon.- Sir, I beg your pardon. I always associate that Hon'ble Member with the Municipality of Trichur—it seems that circumstances seem to point out that the postponement of this scheme is quite inevitable.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—സാധാരണ പറയാറുള്ളതുപോലെ പണമില്ലെന്നുള്ള സമാധാനം ഇതിനും ഗവൺമെൻറ് പറയുമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. അങ്ങനെയല്ല ഗവൺമെൻറ് മെമ്പർമാർ ചെയ്തത്. പതിവില്ലാത്ത മാതിരി. എത്ര ഗവൺമെൻറ് മെമ്പർമാരാണ് ഇതിനു എതിർത്തത്. എൻെറ നിശ്ചയത്തിനു ഇങ്ങനെ ബഹുമതി കിട്ടിയതിൽ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ അനുമോദിക്കുന്നു. മെഡിക്കൽ മെമ്പർ പറഞ്ഞത് ടെയിനേക്കാൾ നാട്ടുപുറത്തുള്ള താണ സ്ഥലങ്ങളിലാണ് പാവങ്ങൾക്കു വീടുപണിതു കൊടുക്കേണ്ടതെന്നാണ്. എല്ലായിടത്തും ഒരു കാര്യം ചെയ്യാൻ സാധിയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഒരിടത്തെങ്കിലും അതു ചെയ്യുകയെന്നുവെയ്ക്കുന്നതു കഠിനമാണ്. നല്ലത് കുറച്ചായാലും ചെയ്യാം. ചീത്തയാണ് ഒട്ടും ചെയ്യാൻപാടില്ലാത്തത്.

എഞ്ചിനീയർ മെമ്പർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പാശ്ചാത്യ സഞ്ചാരത്തിൻെറ ഫലമായി എൻെറ നിശ്ചയത്തിനു അനുകൂലിച്ചു മെഡിക്കൽ മെമ്പറുടെ വാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചു വല്ലതും പറയുമെന്നു ഞാൻ ആശിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് പാവങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല ധനികന്മാരുടേയും വീടുകൾ വെളിച്ചവും വായുവും കിട്ടാത്തവയായിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. ധനികന്മാരുടെ ആ വക വീടുകൾ തട്ടിത്തകർത്തു വേറെ വീടുകൾ പണിയുവാൻ അവർ പാവങ്ങളുടെ പ്രയത്നഫലം കവർന്നു ശേഖരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു പണം ചിലവാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. അവർക്ക് അതിനു ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. അവർക്ക് വേണ്ടി വാദിയ്ക്കേണ്ട ഭാരം എനിയ്ക്കില്ല. ഞാൻ പാവങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് വാദിയ്ക്കുന്നത്. അവർക്ക് പണമില്ല. ഗവൺമെൻറു സഹായിച്ചാലെ അവർക്ക് നല്ല വീടുകൾ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കെട്ടിടനിരീതികൾ ഇപ്പോൾ മാറിവരുന്നതുകൊണ്ട് കെട്ടിടങ്ങൾ പണിവാനായി ഗവൺമെൻറു വളരെ പണം ചിലവാടുന്നതു അനാവശ്യമായിരിയ്ക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഒരിയ്ക്കലും മാറാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയിൽ നില്പതിനിയിട്ടേ ഈ മാതിരി സ്കീമുകൾ തുടങ്ങുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നുവെച്ചാൽ അവ ഒരിയ്ക്കലും നടക്കുകയുണ്ടാവില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

റെവന്യൂ മെമ്പറിൽനിന്നു വല്ലതും സഹായം കിട്ടുമെന്നുവെച്ചതും അസ്ഥാനത്തിലായി. അദ്ദേഹവും മറ്റു ഗവൺമെൻറ് മെമ്പർമാരെപ്പോലെ ആവശ്യമില്ലാത്തവാദം പുറപ്പെടുവിയ്ക്കുയാണ് ചെയ്തത്. ഗവൺമെൻറല്ല ജനങ്ങളാണ് ഈ വക കായ്ങ്ങൾ എടുത്തു നടത്തേണ്ടതു് എന്നു ഗവൺമെൻറ് വശത്തുനിന്നു പറയുകയുണ്ടായി. രാജ്യതന്ത്രത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഏറ്റവും പുതിയമാറ്റം അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ പറയുന്നതു്. ഒരുകാലത്തു ഗവൺമെൻറ് സർവ്വും നടത്തിയിരുന്നു. മതകായ്യവുംകൂടി ഗവൺമെൻറിൻെറ ധർമ്മമായിരുന്നു. ആ രീതി ക്രമേണ മാറി സാമുദായിക കായ്ങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ പിടിയിലേയ്ക്കു വിടുവാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസം ജനങ്ങൾക്കു് വേണ്ട സകല കായ്യവും ഗവൺമെൻറിൻെറ പിടിയിൽതന്നെ ഇരിയ്ക്കണമെന്നുള്ള സമഷ്ടിവാദത്തിൻെറ കാലമാണ്. അതു് ഗവൺമെൻറ് മെമ്പർമാർ അറിഞ്ഞഭാവംപോലും കാണുന്നില്ല. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലേ ഈ വക കായ്ങ്ങൾ ജനങ്ങൾതന്നെ നടത്തുമെന്നു വെയ്ക്കുന്നതും ശരിയല്ല. പാശ്ചാത്യർക്കുള്ളമാതിരി ഈ വക കായ്ങ്ങളിൽ പൊതുധർമ്മബോധം നമ്മുടെ ആളുകൾക്കു് വികസിച്ചിട്ടില്ല. ഈ വക കായ്ങ്ങൾ സ്വയം നടത്താനുള്ള ദീർഘപരിചയം പാശ്ചാത്യർക്കാണ്. ആ പരിചയം നമുക്കില്ല. നമ്മുടെ ആളുകൾക്കു് കുഴപ്പമോതിരക്കോ കൂടാതെ തീവണ്ടി ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങുവാൻതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ.

Rao Sahib Mr. T. V Kasturi Ranga Ayyar.—No. Our people are considered to be well-educated and best cultured in the whole of India. Travancore and Cochin are bracketed together as highly cultured and very well educated and I must say on behalf of the people that they are very good too.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—നമ്മുടെ ആളുകളുടെ ഒരു ന്യൂനതയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. അവർക്കു് സംസ്കാരം ഇല്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. അങ്ങിനെ തെറ്റിദ്ധരിയ്ക്കുന്നതു് ക്ലിയർ തിങ്കിങ്ങ് (clear thinking) ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. അതും നമ്മുടെ ഒരു ദോഷമാണ്. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ തീവണ്ടി സ്റ്റേഷനുകളിൽ എത്ര ആളുകൾ ഉണ്ടായാലും ടിക്കറ്റു വാങ്ങുന്നതിൽ ഒരു കുഴപ്പവും ഇല്ലെന്നു പറയുന്നു. ഞാൻ മുമ്പു് ഞാൻ മുമ്പു് എന്നു തിരക്കു് അവിടെ ഇല്ല. മുമ്പു് വന്നവൻ മുമ്പു് വാങ്ങട്ടെ എന്നു ഒരു രീതി അവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടു്.

റാവു സാഹിബ്ബു് മിസ്റ്റർ ടി. വി. കസ്തൂരിരങ്കയ്യർ.—അവിടെ അഞ്ചുമണിയിട്ടിലൊരിയ്ക്കൽ വണ്ടിയുണ്ടു്. ഉടനെ പോയി ടിക്കറ്റു വാങ്ങി വണ്ടിയിൽ കയറണം അത്രയുള്ളൂ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—അവിടെ അഞ്ചുമിനിട്ടിലൊരിയ്ക്കൽ വണ്ടിയുണ്ടെങ്കിലും ഓരോ വണ്ടിയ്ക്കും ഇവിടത്തെക്കാൾ ആളുകൾ കൂടും. ഈ വാദം പോകട്ടെ. ഞാൻ പറയുന്നതു് പാശ്ചാത്യ ജനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നമ്മുടെ ജനങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചുക്കുമെന്നു വിശ്വസിയ്ക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ലെന്നാണ്. ഇവിടെ ഗവൺമെൻറു് പ്രവർത്തിച്ചുകാണിച്ചു കൊടുത്തെങ്കിലെ ജനങ്ങൾ പ്രവർത്തിയ്ക്കയുള്ളു. ഏതായാലും ഞാൻ പ്രായോഗിക രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായിരിക്കുന്നുവെന്നു് റവന്യൂ മെമ്പർക്കു് ഇപ്പോഴെങ്കിലും തോന്നിയതു കായ്മയായി.

സാധുക്കൾക്കു് പീടികൾ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം എന്നു വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ പോർദ്ദിക്കുകയുണ്ടായി. പാവങ്ങൾക്കു് പലതും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞാനും സമ്മതിയ്ക്കുന്നു. അതിൽ ഏതു് ആദ്യം ചെയ്യുമെന്നു തർക്കിച്ചു ഒന്നും ചെയ്യാതിരിയ്ക്കുന്നതു് ശരിയായിരിയ്ക്കയില്ല. എടത്തെ ഷൂവോ വലത്തെ ഷൂവോ ആദ്യം ഇടേണ്ടതു് എന്നു് സംശയിയ്ക്കുമ്പോലെയുള്ള തർക്കമാണിതു്. ഏതു് ആദ്യം ഇട്ടാലും തരക്കേടില്ല.

ഏതായാലും എനിയ്ക്കു് പറയാനുള്ളതു് ഗവൺമെൻറു് ഈ കായ്ത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നാണു്. ഒന്നിച്ചുചെയ്യണമെന്നും പെട്ടെന്നു ചെയ്യണമെന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. സാധിയ്ക്കുന്നതുപോലെ ചെയ്താൽ മതി. ഞാൻ എന്റെ നിശ്ചയം പിൻവലിയ്ക്കുന്നു.

Resolution withdrawn with leave of the House.

The amendment was therefore considered withdrawn.

4. Kuttatan cultivation in Kole-Lands.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി.—ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിയ്ക്കാൻ പോകുന്ന പ്രമേയം ഇതാണു്. തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്കിലെ കോൾ നിലങ്ങളിൽ കൂട്ടാടൻ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിപ്പിച്ചാൻ വേണ്ടി പുഞ്ചകൃഷി ചെയ്തിരുന്ന നിലങ്ങളിൽ കൂട്ടാടൻ പണിയുന്നതായാൽ അതുകളുടെ അക്കൊല്ലത്തെ നികുതി കൂട്ടാടൻ കൊയ്ത്തുകാലത്തേയ്ക്കു് മാറ്റികൊടുക്കുവാൻ ഈ സഭ ഗവൺമെൻറിനോടു ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു.

കുറേകാലമായി കൃഷികളിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന അപചയങ്ങൾക്കു് ഒരു നിവർത്തിയുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി പല അപേക്ഷകൾ ഗവൺമെണ്ടിലേയ്ക്കയച്ചിട്ടും ഇന്നേവരെ ഒരു നിവർത്തിയും ഇല്ലാതിരിയ്ക്കുമ്പോൾ അതിനു് മറെറാരു വിധത്തിൽ ഒരു നിവർത്തിയുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി അവർതന്നെ ഒരു വഴി ചെയ്തു നോക്കുവാൻ കരുതി. കോൾകൃഷിയും, പുഞ്ചകൃഷിയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ ഇപ്പോൾ കൂട്ടാടൻ കൃഷിക്കൂടി ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെ കോൾകൃഷിയുടേയും, പുഞ്ചകൃഷിയുടേയും കാലം കഴിഞ്ഞു് കൂട്ടാടൻ കൃഷിചെയ്യുമ്പോൾ അതു് പത്തുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ വിളവെടുക്കാറാകും. അങ്ങിനെ കൂട്ടാടൻ കൃഷി ചെയ്യുന്ന നിലങ്ങളുടെ നികുതി കൂട്ടാടൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly